

Solidarność

ZAGŁĘBIA MIEDZIOWEGO

PISMO ZARZĄDU REGIONU ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Pierwsze dni **Solidarności** w Regionie

39. lat temu 31 sierpnia narodziła się „Solidarność”. Jednym z pierwszych zakładów pracy który wtedy zastrajkował był legnicki PKS (na zdjęciu). W rocznicę Sieprnia apelujemy do osób mających zdjęcia z Regionu Zagłębie Miedziowe z lat osiemdziesiątych (z narodzin Solidarności jak i stanu wojennego) o przekazanie ich do Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”.



Rola przedstawicieli NSZZ Solidarność w procesie legislacji i stanowienia prawa pracy



W dniach 17 – 19 czerwca br. w Karpaczu odbyło się szkolenie Rola przedstawicieli NSZZ Solidarność w procesie legislacji i stanowienia prawa pracy, które dotyczyło poniższych zagadnień:

- stanowienie prawa pracy w Polsce na podstawie obowiązujących przepisów,
- proces stanowienia prawa pracy w praktyce,
- rola przedstawicieli NSZZ „Solidarność” w procesie stanowienia prawa pracy,
- oraz RODO w podstawowej jednostce organizacyjnej Związku.

Szkolenie było częścią projektu realizowanego przez Dział Programów Europejskich KK pod nazwą: Podnoszenie kompetencji eksperckich przedstawicieli NSZZ Solidarność umożliwiających czynny udział w procesie stanowienia prawa na wybranych aktach prawnych z zakresu prawa pracy oraz obejmujące rynek pracy”. W warsztatach wzięli udział przedstawiciele organizacji w: KGHM Zanam S.A. w Polkowicach, KGHM Metraco S.A. w Legnicy, PKP Cargo Legnica Dolnośląski Zakład Spółki we Wrocławiu, Rejonowym Urzędzie Poczty w Legnicy, Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Jaworze, KGHM Polska Miedz S.A. Oddział Zakłady Wzbogacania Rud w Polkowicach i Oddział Huta Miedzi Głogów. Zajęcia przeprowadziła Grażyna Szarlak – trenerka dialogu społecznego, wspomagała ją Monika Dorawa z Działu Programów Europejskich KK.

Klub Społecznego Inspektora Pracy



19 czerwca 2019 r. odbyło się spotkanie członków Klubu SIP, podczas którego Wiesław Michałski – Zakładowy Społeczny Inspektor Pracy z ZG Rudna O/KGHM Polska Miedz S.A. przeprowadził prelekcję na temat uprawnień i obowiązków społecznej inspekcji pracy, metodyki pracy SIP, ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy oraz zagadnień dotyczących stosowania monitoringu. W spotkaniu Klubu uczestniczyli przedstawiciele: Polkowickiej Doliny Recyclingu Sp. z o.o., Pogotowia Ratunkowego w Legnicy, Tauronu, Inowy CIT Sp. z o.o. w Lubinie, Volkswagena Motor Polska Sp. z o.o. w Polkowicach, Sandenu Manufacturing Poland Sp. z o.o. w Polkowicach, Huty Miedzi „Legnica”, Zakładów Górniczych „Rudna”, Zakładów Górniczych „Lubin”, Zakładu Hydrotechnicznego Zakładów Wzbogacania Rud – oddziałów KGHM Polska Miedz SA oraz Energetyki Sp. z o.o. w Lubinie i Regionalnego Centrum Zdrowia Sp. z o.o. w Lubinie. Następane spotkanie odbędzie się 25 września br.

Pierwsze dni Solidarności w Regionie

26 sierpnia strajk objął chocianowską Fabrykę Automatów Tokarskich, jednakże po deklaracji spełnienia żądań w zakresie poprawy zaopatrzenia i warunków pracy został on przerwany. Krótkotrwały strajk kilkudziesięciu górników zanotowano w kopalni Polkowice, 100 osób zastrajkowało w Walcowni Miedzi Cedynia w Orsku.

Nazajutrz rozpoczął się strajk w Zakładach Górniczych Lubin i Rudna (jako pierwszy stanął szyb Rudna Zachód). Utworzono Komitet Strajkowy, którym kierował początkowo Andrzej Poroszewski, a jego zastępcą był Ryszard Sawicki. (...) 29 sierpnia załoga nie zaakceptowała postawy Doroszewskiego w negocjacjach z władzami i zażądała zmiany stanowisk i Sawicki został przewodniczącym Komitetu Strajkowego. Strajkowano nie tylko w kopalniach miedzi Również 27 sierpnia rozpoczął się strajk w Dolnośląskim Zakładzie Wyróbów Skórzanych w Chojnowie.

W skład Komitetu Strajkowego weszli przedstawiciele wszystkich wydziałów zakładu, w tym także członkowie PZPR. Obok postulatów społecznych wysunięto także żądanie utworzenia wolnych związków zawodowych. Nieco później rozpoczął się strajk w chojnowskim Dolnośląskim Zakładzie Wyróbów Papierowych Dolparkart. (...) 28 sierpnia okazał się dniem przełomowym dla strajku w województwie legnickim. Rozszerzył się on na kolejne szyb kopalni miedzi, stanęła też wojewódzka i miejska komunikacja autobusowa. Do legnickiego PKS kolejno przyłączyły się placówki w Jaworze, Złotoryi, Lubinie i Głogowie. Na czele Komitetu Strajkowego stanął Marcin Broński, jego zastępcą był Zdzisław Gaul (...)

Protest ogarnął również Zakłady Górnicze Sieroszowice, Legmet, Transbud, Fabryki domów w Lubinie i Ścinawie, Kombinat Budownictwa Komunalnego (...). W kolejnym dniu strajku, 29 sierpnia, w Hucie Miedzi Głogów mimo iż nie przerwała ona pracy, 144 delegatów z poszczególnych wydziałów zatwierdziło skład Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego (na czele z Czesławem Dobrowolskim). Wysunął on 177 postulatów, w tym przeprowadzenie demokratycznych wyborów do władz związku, ujednocnienie tabeli płac, wypłacenie 2 tysiące zł.

Rekompensaty miesięcznej tytułem wzrostu kosztów utrzymania, zagwarantowania bezpieczeństwa członkom Komitetu Strajkowego i ich rodzi-

nom. Negocjacje w sprawie tych żądań toczyły się w Ministerstwie Hutnictwa w Warszawie i zakończyły się sukcesem 30 sierpnia. Uczestniczył w nich także MKS Huty Legnica (która również nie przerwała pracy), któremu przewodził Jan Ziemiański. W tym dniu pracę przerwały załogi kolejnych 12 przedsiębiorstw województwa legnickiego: m.in. zakłady Renifer w Chojnowie, Fabryka Fortepianów i Pianin, PKS w Przemkowie, legnicka Hanka (...).

Nocą z 31 sierpnia na 1 września podpisano porozumienie pomiędzy lubińskim Komitetem Strajkowym a delegacją władz. Ze strony komitetu sygnowa-



li je przewodniczący Ryszard Sawicki, jego zastępcą Andrzej Poroszewski, oraz członkowie: Grzegorz Banaszekiewicz, Władysław Kański, Jerzy Puchalski, Jerzy Fabiński, Edward Rewers, Józef Skrzyszewski, Jerzy Stępień, Jerzy Szymański, Jerzy Zakrzewski. Ponieważ porozumienie miało charakter nieostateczny. Komitet Strajkowy nie rozwiązał się. Negocjacje z wiceministrem Zenonem Słowińskim przeprowadzono 5 września.

1 września, gdy potwierdziły się ponad wszelką wątpliwość wieści o podpisaniu porozumienia w Gdańsku, wszystkie strajki na terenie województwa legnickiego zostały przerwane (...). 3 września w Głogowie, podczas zebrania MKS i przedstawicieli załóg utworzono Komitet Założycielski Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych, złożonych z 58 osób. Stał się on załącznikiem Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego w Głogowie. Tego samego dnia w Lubinie powstał Zespół Koordynacyjny NSZZ (na jego czele stanął

Janusz Sobola), który wkrótce przekształcił się w Międzyzakładowy Komitet Założycielski.



Był to efekt wyjazdu przewodniczącego MKS, Ryszarda Sawickiego, do Gdańska, gdzie uzyskał instrukcje organizowania związku. MKZ, któremu przewodniczył Sawicki, skupiał przedstawicieli 17 zakładów, przede wszystkim z KGHM. Sytuacja ta doprowadziła w niedługim czasie do powołania Komisji Koordynacyjnej, kierowanej przez Stanisława Śniegą, która reprezentowała kilkadziesiąt drobniejszych zakładów do Lubina i okolic. Z czasem podporządkowała się ona MKZ.

Pierwsza siedziba Solidarności na Roosevelta 9 września 1980 roku odbyło się w Legnicy spotkanie przedstawicieli Komitetów Strajkowych niektórych zakładów pracy regionu, na którym powołano Międzyzakładowy Komitet Założycielski. Jego przewodniczącym został wybrany Jerzy Węglarz, wiceprzewodniczącym Henryk Nazarczuk, sekretarzem Zdzisław Gaul, skarbnikiem Urszula Burzyńska, zaś członkami Zdzisław Antczak, Andrzej Bednarz, Andrzej Górniak, Jerzy Herezo, Jerzy Nedwi-

dek, Marian Startnowski, Józef Swacha, Lesław Tomaszewski, Mikołaj Zendra. Jego pierwsza siedziba mieściła się przy ulicy Roosevelta 1 (...). W proces tworzenia struktur związkowych województwa legnickiego wchodziło więc w wyjątkowo trudnej sytuacji – istnienia trzech struktur aspirujących do roli kierowniczej. Sytuację dodatkowo komplikował fakt, iż część zakładów pracy Zagłębia Miedziowego zarejestrowała się bezpośrednio we wrocławskim MKZ.

Lukasz Kamiński (Fragmenty z książki: Drogi do Wolności Zagłębia Miedziowego), Wydawnictwo EDYTOR, Fot. Henryk Nazarczuk, Arch. WO., 26 sierpnia strajk objął chocianowską Fabrykę Automatów Tokarskich, jednakże po deklaracji spełnienia żądań w zakresie poprawy zaopatrzenia i warunków pracy został on przerwany. Krótkotrwały strajk kilkudziesięciu górników zanotowano w kopalni Polkowice, 100 osób zastrajkowało w Walcowni Miedzi Cedynia w Orsku. Nazajutrz rozpoczął się strajk w Zakładach Górniczych Lubin i Rud-

na (jako pierwszy stanął szyb Rudna Zachód). Utworzono Komitet Strajkowy, którym kierował początkowo Andrzej Poroszewski, a jego zastępcą był Ryszard Sawicki. (...) 29 sierpnia załoga nie zaakceptowała postawy Doroszewskiego w negocjacjach z władzami i zażądała zmiany stanowisk i Sawicki został przewodniczącym Komitetu Strajkowego. Strajkowano nie tylko w kopalniach miedzi Również 27 sierpnia rozpoczął się strajk w Dolnośląskim Zakładzie Wyróbów Skórzanych w Chojnowie. W skład Komitetu Strajkowego weszli przedstawiciele wszystkich wydziałów zakładu, w tym także członkowie PZPR. Obok postulatów społecznych wysunięto także żądanie utworzenia wolnych związków zawodowych. Nieco później rozpoczął się strajk w chojnowskim Dolnośląskim Zakładzie Wyróbów Papierowych Dolparkart. (...) 28 sierpnia okazał się dniem przełomowym dla strajku w województwie legnickim. Rozszerzył się on na kolejne szyb kopalni miedzi, stanęła też wojewódzka i miejska komunikacja autobusowa. Do



legnickiego PKS kolejno przyłączyły się placówki w Jaworze, Złotoryi, Lubinie i Głogowie. Na czele Komitetu Strajkowego stanął Marcin Broński, jego zastępcą był Zdzisław Gaul (...). Protest ogarnął również Zakłady Górnicze Sieroszowice, Legmet, Transbud, Fabryki domów w Lubinie i Ścinawie, Kombinat Budownictwa Komunalnego (...). W kolejnym dniu strajku, 29 sierpnia, w Hucie Miedzi Głogów mimo iż nie przerwała ona pracy, 144 delegatów z poszczególnych wydziałów zatwierdziło skład Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego (na czele z Czesławem Dobrowolskim). Wysunął on 177 postulatów, w tym przeprowadzenie demokratycznych wyborów do władz związku, ujednocnienie tabeli płac, wypłacenie 2 tysiące zł.

Rekompensaty miesięcznej tytułem wzrostu kosztów utrzymania, zagwarantowania bezpieczeństwa członkom Komitetu Strajkowego i ich rodzinom. Negocjacje w sprawie tych żądań toczyły się w Ministerstwie Hutnictwa w Warszawie i zakończyły się sukcesem 30 sierpnia. Uczestniczył w nich także MKS

Nocą z 31 sierpnia na 1 września podpisano porozumienie pomiędzy lubińskim Komitetem Strajkowym a delegacją władz. Ze strony komitetu sygnowali je przewodniczący Ryszard Sawicki, jego zastępcą Andrzej Poroszewski, oraz członkowie: Grzegorz Banaszekiewicz, Władysław Kański, Jerzy Puchalski, Jerzy Fabiński, Edward Rewers, Józef Skrzyszewski, Jerzy Stępień, Jerzy Szymański, Jerzy Zakrzewski. Ponieważ porozumienie miało charakter nieostateczny. Komitet Strajkowy nie rozwiązał się. Negocjacje z wiceministrem Zenonem Słowińskim przeprowadzono 5 września.

1 września, gdy potwierdziły się ponad wszelką wątpliwość wieści o podpisaniu porozumienia w Gdańsku, wszystkie strajki na terenie województwa legnickiego zostały przerwane (...). 3 września w Głogowie, podczas zebrania MKS i przedstawicieli załóg utworzono Komitet Założycielski Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych, złożonych z 58 osób. Stał się on załącznikiem Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego w Głogowie. Tego samego dnia

ku. MKZ, któremu przewodniczył Sawicki, skupiał przedstawicieli 17 zakładów, przede wszystkim związanych z KGHM. Sytuacja ta doprowadziła w niedługim czasie do powołania Komisji Koordynacyjnej, kierowanej przez Stanisława Śniegą, która reprezentowała kilkadziesiąt drobniejszych zakładów do Lubina i okolic. Z czasem podporządkowała się ona MKZ.

Pierwsza siedziba Solidarności na Roosevelta 9 września 1980 roku odbyło się w Legnicy spotkanie przedstawicieli Komitetów Strajkowych niektórych zakładów pracy regionu, na którym powołano Międzyzakładowy Komitet Założycielski. Jego przewodniczącym został wybrany Jerzy Węglarz, wiceprzewodniczącym Henryk Nazarczuk, sekretarzem Zdzisław Gaul, skarbnikiem Urszula Burzyńska, zaś członkami Zdzisław Antczak, Andrzej Bednarz, Andrzej Górniak, Jerzy Herezo, Jerzy Nedwidek, Marian Startnowski, Józef Swacha, Lesław Tomaszewski, Mikołaj Zendra. Jego pierwsza siedziba mieściła się przy ulicy Roosevelta 1 (...). W proces tworzenia struktur związkowych województwa legnickiego wchodziło więc w wyjątkowo trudnej sytuacji – istnienia

Lepsza ochrona przed bezprawnym zwolnieniem. To wielki sukces „Solidarności”

Już od listopada br. bezprawnie zwolniony pracownik będzie przywracany do pracy decyzją sądu pierwszej instancji bez czekania na prawomocny wyrok. Oznacza to koniec wieloletnich batalii przed sądami i powoduje, że martwy dotąd przepis chroniący zatrudnionych staje się realny.

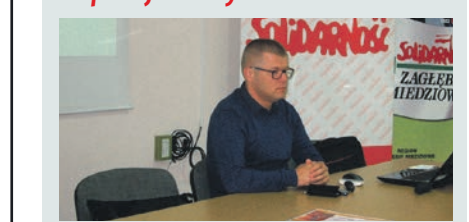
Nowelizacja kodeksu postępowania cywilnego, która wejdzie w życie w listopadzie 2019 r. wprowadza przepis, że już sąd pierwszej instancji jeśli uzna zwolnienie za bezprawne, skutecznie może nakazać dalsze zatrudnianie zwolnionego pracownika bez czekania na prawomocne orzeczenie. To może aż o połowę skrócić czas, w którym pokrzywdzonemu pracownikowi przywrócone zostanie zatrudnienie. Obecne przepisy ochronne są fikcyjne, bo z powodu przewlekłości postępowań sądowych bezprawnie zwolnieni pracownicy nawet kilka lat pozostawali bez pracy.

Co w sytuacji, gdy sąd drugiej instancji uzna, że zwolnienie było prawidłowe? Pracodawca będzie mógł się domagać odszkodowania od skarbu państwa.

Nowe przepisy, to ogromny sukces związków zawodowych, w tym przede wszystkim Solidarności, która od lat zabiegała o zmiany.

ml (Tygodnik Solidarność)

Szkolenie „Społeczna Inspekcja Pracy”



W dniach 4 – 5 lipca br. przeprowadzono szkolenie Społeczna Inspekcja Pracy z udziałem społecznych inspektorów pracy z Sitech Sp. z o.o. w Polkowicach, Tauron Kraków Oddział Legnica, Lear Corporation Poland II Sp. z o.o. Oddział w Legnickim Polu i ZUS Oddział w Legnicy. Zajęcia dotyczyły podstaw prawnych działalności SIP oraz roli związku zawodowego w zakresie ochrony pracy. Odbyły się w Legnicy w siedzibie Regionu. Warsztaty przeprowadził specjalista ds. bhp Paweł Chabiński.

- Program szkolenia:**
1. Wprowadzenie do tematu. Informacje ogólne nt. ochrony pracy w Polsce.
 2. Państwowy nadzór nad warunkami pracy.
 3. Społeczny nadzór nad warunkami pracy.
 4. Zakładowa struktura kontroli nad warunkami pracy.
 5. Podstawowe obowiązki pracodawcy i pracownika w zakresie bhp.
 6. Społeczna Inspekcja Pracy – podstawy prawne, powołanie, odwołanie, zasady organizacji i uprawnień.
 7. Wypadki w pracy – udział SIP w postępowaniu powypadkowym.
 8. Choroby zawodowe.
 9. Podstawowe zagadnienia z zakresu prawa pracy.
 10. Podsumowanie i ocena szkolenia.

GAUDEMATER POLONIA



WIZYTA ?

Prymas Polski, kardynał Stefan Wyszyński niemal od początku pontyfikatu Jana Pawła II wzywał wiernych do modlitwy w intencji przybycia papieża do Polski. Spowodowało to reakcje władz państwowych. „W styczniu 1979 roku nastąpiła bezpośrednia rozmowa między kardynałem Wyszyńskim, a Edwardem Gierkiem, podczas której prymas poinformował, że Jan Paweł II jest zapraszany przez Episkopat Polski, co jest oczywiste, ale czeka na oficjalne zaproszenie władz państwowych.”

Wizyta papieża sprzeciwiała się władze ZSRR, jednak I sekretarz KC PZPR Edward Gierek miał odmienne zdanie. W końcu Leonid Breżniew miał powiedzieć: „Róbcie jak uważacie, bylebyście wy i wasza partia później tego nie żalowali.”

Rozpoczęły się negocjacje między Episkopatem a władzami państwowymi PRL.

Natychmiast też pojawiły się rozbieżności. Dotyczyły one terminu oraz trasy planowanej pielgrzymki.

Władze zdecydowanie nie zgodziły się na wizytę Jana Pawła II w Piekarach Śląskich, a także na Wybrzeżu.

Episkopat musiał również zrezygnować z majowego terminu.

Jan Paweł II liczył, że będzie mógł przybyć do Polski w maju 1979 roku.

Data ta nie była przypadkowa. Od wielu lat archidiecezja krakowska przygotowywała się do obchodów 900-lecia śmierci św. Stanisława ze Szczepanowa - patrona Polski.

Władze komunistyczne nie życzyły sobie przypomnienia historii

biskupa, który sprzeciwił się władzy królewskiej (czyli świeckiej) i został za ten sprzeciw zamordowany.

Niewątpliwie komuniści usiłowali uniknąć nieodparcie nasuwających się skojarzeń.

Ostatecznie zgodzono się, że Ojciec Święty odbędzie pielgrzymkę w dniach 2-10 czerwca 1979 roku i odwiedzi: Warszawę (2-3 VI), Gnieźno (3-4 VI), Częstochowę (4-6 VI), Kraków (6 VI), Kalwarię Zebrzydowską (7 VI), Wadowice (7 VI), Oświęcim (7 VI), Nowy Targ (8 VI), ponownie Kraków (8-9-10 VI).

Wizyta papieża sprzeciwiała się władze ZSRR, jednak I sekretarz KC PZPR Edward Gierek miał odmienne zdanie.

W końcu Leonid Breżniew miał powiedzieć: „Róbcie jak uważacie, bylebyście wy i wasza partia później tego nie żalowali.”

PRZYGOTOWANIA

Władze państwowe przystąpiły do wszechstronnych przygotowań.

Choć oficjalnie miały one na celu zapewnienie bezpieczeństwa Dostojnemu Pielgrzymowi i wiernym, to jednak główny nacisk położono na minimalizowanie strat wizerunkowych.

„Władze obawiały się przede wszystkim, że podróz apostołska przyczyni się do „wzmocnienia

ofensywy ideologiczno-politycznej” Kościoła w Polsce, wzmocnienia jego pozycji („uzyskania koncesji w kwestii statusu publicznoprawnego”) i uzyskania dostępu do mediów, „a nawet wypracowania możliwości kształtowania sytuacji religijnej [sic] na terenach ZSRR, CSRS [Czechosłowacji] i WRL [Węgier]” (por. „Wytyczne dyrektora Departamentu IV MSW dla Wydziałów IV KWMO w związku z wizytą papieża Jana Pawła II w Polsce z dn. 19 kwietnia 1979 r.”)

W prace oczywiście włączyły się odpowiednie departamenty SB oraz WSW.

„W rozkazie nr 037 z 8 maja 1979 r. gen. bryg. Czesław Kiszczak jako szef WSW, napisał, że „przyjazd głowy kościoła katolickiego do Polski może być wykorzystany przez elementy reakcyjne jako dogodny moment do wzniecania wśród społeczeństwa antysojuszalicyznych nastrojów, inspirowania wrogich wystąpień i kolportowania hasel obliczonych na umacnianie klerikalnego wsteczniczo”. Obawiano się wzmoczonej działalności opozycji.

Zmobilizowano 55 tysięcy funkcjonariuszy MO oraz 60 tysięcy ORMO-wców. „W samym Krakowie do „zabezpieczenia” pielgrzymki zaangażowano 480 tajnych współpracowników. Do zadań Służby Bezpieczeństwa należało m.in. przenikanie jej agentów do kierownictwa kościelnych służb porządkowych, by ograniczyć liczbę uczestników spotkań z papieżem.”

Wydaje się jednak, że zabiegów władz w znacznej mierze spełzły na niczym

w zerzeniu z wielkością Jana Pawła II

Nie sposób w jednym tekście przedstawić głębi homilii, które Ojciec wygłosił podczas tej pielgrzymki.

Wielokrotnie nawiązywał do postaci świętego Stanisława. Z wielką atencją wyrażał się o prymasie Stefanie Wyszyńskim.

A motywami wokół, których osnuł swoje przesłanie były: Zesłanie Ducha Świętego i dzieje narodu polskiego nierozdzielnie związane z Chrystusem.

MOCNE POWITANIE

Już pierwszego dnia w Warszawie, w przededniu Święta Zesłania Ducha Świętego powiedział: „Otóż nie sposób zrozumieć dziejów narodu polskiego — tej wielkiej tysiącletniej wspólnoty, która tak głęboko stanowi o mnie, o każdym z nas — bez Chrystusa. Jeślibyśmy odrzucili ten klucz dla zrozumienia naszego narodu, narazilibyśmy się na zasadnicze nieporozumienie.



ców, Chorwatów, Serbów, przypominał także chrzest Litwy (a przeciw papież wspominał o krajach i narodach znajdujących się pod rządami ateistycznych reżimów komunistycznych).

„Papież Jan Paweł II — Słowianin, syn narodu polskiego, czuje, jak głęboko wrastają w glebę historii korzenie, z których on sam razem z wami wyrasta. Ile wieków liczy ta mowa Ducha Świętego, którą on dzisiaj sam przemawia i z watykańskiego wzgórza świętego Piotra, i tutaj w Gnieźnie ze Wzgórza Lecha, i w Krakowie z wyżyn Wawelu.” - rozważał Ojciec Św.

TU ZAWSZE...

Na Jasnej Górze Jan Paweł II odniósł się do wyjątkowej roli, jaką pełni w życiu każdego Polaka



nym, albo raczej być wolnym w sposób dojrzały! Jednakże tego „nie-bycia-wolnym” w miłości nigdy nie odczuwa się jako niewoli, nie odczuwa jako niewoli matka, że jest uwiązana przy chorym dziecku, lecz jako afirmację swojej wolności, jako jej spełnienie. Wtedy jest najbardziej wolna! Oddanie w niewolę wskazuje więc na „szczególną zależność”, na świętą zależność i na „bezwzględna ufność”. Bez tej zależności świętej, bez tej ufności heroicznej, życie ludzkie jest nijakie! Tak więc słowo „niewola”, które nas zawsze boli, w tym jednym miejscu nas nie boli. W tym jednym odniesieniu napelnia nas ufnością, radością posiadania wolności! Tutaj zawsze byliśmy wolni!”

ŚLĄSK I PRACA

Rozmawiając z pielgrzymami ze Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego odwołał się do etosu pracy wskazując: „Praca ma dopomagać człowiekowi do tego, aby stawał się lepszym, duchowo dojrzałym, bardziej odpowiedzialnym, aby mógł spełnić swoje ludzkie powołanie na tej ziemi zarówno sam, jako niepowtarzalna osoba, jak też we wspólnocie z drugimi, a nade wszystko w tej podstawowej ludzkiej wspólnotce, jaką jest rodzina. Łącząc się z sobą, mężczyzna i kobieta, w tej właśnie wspólnotce, której charakter określił sam Stwórca od początku, dają życie nowym ludziom. Praca ma umożliwić to, aby ta właśnie ludzka wspólnota znalazła

środek potrzebny do powstawania, do istnienia i do utrzymania.”

Mówi on o niewoli. Znaczenie słowa „niewola” tak dotkliwie dla nas, Polaków, kryje w sobie podobny paradoks, jak słowa Ewangelii o własnym życiu, które trzeba stracić, aby je zyskać (por. Mt 10, 39).

Wolność jest wielkim darem Bożym. Trzeba go dobrze używać. Miłość stanowi spełnienie wolności, a równocześnie do jej istoty należy przynależność — czyli nie być wol-

nym, albo raczej być wolnym w sposób dojrzały! Jednakże tego „nie-bycia-wolnym” w miłości nigdy nie odczuwa się jako niewoli, nie odczuwa jako niewoli matka, że jest uwiązana przy chorym dziecku, lecz jako afirmację swojej wolności, jako jej spełnienie. Wtedy jest najbardziej wolna! Oddanie w niewolę wskazuje więc na „szczególną zależność”, na świętą zależność i na „bezwzględna ufność”. Bez tej zależności świętej, bez tej ufności heroicznej, życie ludzkie jest nijakie! Tak więc słowo „niewola”, które nas zawsze boli, w tym jednym miejscu nas nie boli. W tym jednym odniesieniu napelnia nas ufnością, radością posiadania wolności! Tutaj zawsze byliśmy wolni!”

środek potrzebny do powstawania, do istnienia i do utrzymania.”

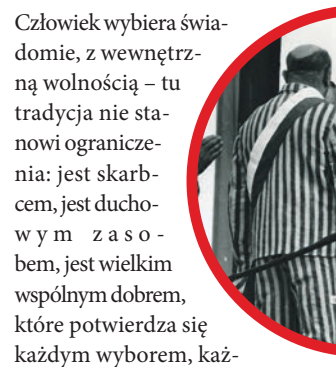
Młodzień polska zawsze leżała na sercu arcybiskupa Karola Wojtyły, nie inaczej było, gdy został on papieżem, podczas spotkania z młodzieżą papież powiedział: „Tak jak kiedyś mój rodzony ojciec włożył mi w rękę książkę i pokazał w niej modlitwę o dary Ducha Świętego — tak dzisiaj ja, którego również nazywacie „ojcem”, pragnę modlić się z warszawską i polską młodzieżą akademicką: o dar mądrości — o dar rozumu — o dar umiejętności, czyli wiedzy — o dar rady — o dar męstwa — o dar pobożności, czyli poczucia sakralnej wartości życia, godności ludzkiej, świętości ludzkiej duszy i ciała — wreszcie o dar bojaźni Bożej, o którym mówi Psalmista, że jest on początkiem mądrości (por. Ps 110).

Przynijmiecie ode mnie tę modlitwę, której nauczył mnie mój ojciec — i pozostaniec jej wierni. Będziecie wówczas trwać w wieczerniku Kościoła, związani z najgłębszym nurtem jego dziejów, i będziecie wówczas trwać w wieczerniku dziejów narodu.”

WYBORY CZŁOWIEKA

Jan Paweł II nie mógł nie odnieść się do wyborów moralnych w kontekście dziejów i tradycji narodowych.

„Równocześnie cały ten historyczny proces świadomości i wyborów człowieka — jakże bardzo związany jest z żywą tradycją jego własnego narodu, w której poprzez całe pokolenia odżywają się żywym echem słowa Chrystusa, świadectwo Ewangelii, kultura chrześcijańska, obyczaj zrodzony z wiary, nadziei i miłości.



każdy kamień i każda cegła jest mi droga — i popatrzę stąd na Polskę... I dlatego — zanim stąd odejdę, proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, które — mu na imię „Polska”,

raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością — taką, jaką zaszczepia w nas Chrystus na chrzcie świętym, — abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się, i nie zniechęcili, — abyście nie podcinałi sami tych korzeni, z których wyrastamy.

Proszę was: — abyście mieli ufność nawet wbrew każdej swojej słabości, abyście szukali zawsze duchowej mocy u Tego, u którego tyle pokoleń ojców naszych i matek ją znajdowało,

— abyście od Niego nigdy nie odstępili, — abyście nigdy nie utracili tej wolności ducha, do której On „wyzwał” człowieka,

— abyście nigdy nie wzgardzili tą Miłością, która jest „największa”, któ-

MOCNE POŻEGNANIE

10 czerwca na krakowskich Błoniach Jan Paweł II pożegnał się z Polką:

„I dlatego pozwólcie — że zanim odejdę — popatrzę jeszcze stąd na Kraków, na ten Kraków, w którym

Proszę was o to przez pamięć i przez potężne wstawienie Bogarodzicy z Jasnej Góry i wszystkich Jej sanktuarów na ziemi polskiej, przez pamięć św. Wojciecha, który zginął dla Chrystusa nad Bałtykiem, przez pamięć św. Stanisława, który legł pod mieczem królewskim na Skalce.”

Agneszka Rurak-Zeleźny, Fot. Źródło: OIPN P.S. Serdecznie namawiamy, by sięgnąć do wygłoszonych 40 lat temu homilii Jana Pawła II. Są piękne, głębokie, pełne miłości do Polski i niezwykle aktualne. Zachęcamy też do zajrzenia na portal IPN (źródło powyższego tekstu) poświęcony I pielgrzymce Jana Pawła II do Polski.

Można na nim znaleźć mnóstwo dokumentów służb PRL, artykułów z pras polonijnej oraz opracowań niezwykle kompetentnych historyków.



Płaca minimalna w 2020 roku: Propozycja rządu 2450 zł

Rząd Mateusza Morawieckiego nadal proponuje, by minimalne wynagrodzenie od 2020 r. ustalić na poziomie 2450 złotych brutto, a minimalną stawkę godzinową na 16 złotych. Takie stanowisko zostało w czerwcu przedstawione Radzie Dialogu Społecznego. Rozporządzenie trafiło w tym tygodniu do konsultacji. Związki zawodowe, w tym NSZZ „Solidarność” chcą wzrostu minimalnej pensji do 2520 zł brutto (1822,8 zł na rękę). Byłoby to 48,2 proc. prognozowanej przez rząd na rok 2020 płacy przeciętnej. Pracodawcy sugerowali 2387 zł.

Jeżeli nie dojdzie do ustalenia wspólnej propozycji przez partnerów społecznych, Rada Ministrów wyda je w terminie do 15 września rozporządzenie określające wysokości minimalnego wynagrodzenia i minimalnej stawki godzinowej. 13 czerwca br. rząd zaproponował Radzie Dialogu Społecznego podwyższenie od dnia 1 stycznia 2020 r. minimalnego wynagrodzenia za pracę z 2250 zł (obowiązującego w 2019 r.) do 2450 zł, tj. o 8,9 proc. oraz minimalnej stawki godzinowej dla określonych umów cywilnoprawnych z 14,70 zł (obowiązującej w 2019 r.) do 16 zł.

Powyższa kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę uwzględnia warunki określone w art. 5 ustawy, tj. zwiększenie kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na 2019 r. o prognozowany na 2020 r. wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, powiększony dodatkowo o 2/3 wskaźnika prognozowanego realnego przyrostu produktu krajowego brutto w 2020 r.,

W przyjętych przez Radę Ministrów „Założeniach projektu budżetu państwa na rok 2020” przewidziano prognozy: średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych 102,5%, i realny przyrost PKB 3,7%.

W terminie ustawowym nie doszło do uzgodnienia wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz minimalnej stawki godzinowej dla określonych umów cywilnoprawnych w 2020 r. na forum Rady Dialogu Społecznego. Wobec powyższego, zgodnie z art. 2 ust. 5 ustawy, Rada Ministrów jest zobowiązana ustalić ww. wysokości, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 15 września br. Określona w projekcie rozporządzenia wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę (2450 zł) oraz

wysokość minimalnej stawki godzinowej (16 zł) w 2020 r. są analogiczne do wysokości zaproponowanych Radzie Dialogu Społecznego do negocjacji.

Od 1 stycznia 2019 roku „minimalna” wynosi 2250 zł, a minimalna stawka godzinowa – 14,70 zł. RDS ma 30 dni, by uzgodnić wysokość pensji minimalnej na rok 2020 i minimalnej stawki godzinowej na 2020. Zaproponowana przez resort rodziny i pracy kwota 2450 zł jest wyższa niż minimum ustawowe (wynosi ono 2345,60 zł) i zapewnia wzrost tego wynagrodzenia o 200 zł w porównaniu do obowiązującej w tym roku stawki (2250 zł). To oznacza jej wzrost o 8,9 procent.

Co ważne, w relacji do prognozowanego w 2020 roku przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej minimalne wynagrodzenie za pracę kształtowałoby się wówczas na poziomie 46,9 procent. W porównaniu do roku 2015 płaca minimalna wzrosła o 500 zł.

Płaca minimalna to prawnie ustalony najniższy dopuszczalny poziom wynagrodzenia, określający stawkę za pracę godzinową oraz stawkę za pracę w określonym wymiarze czasu – najczęściej pensja miesięczna). W Polsce minimalne wynagrodzenie ustalone jest corocznie na podstawie ustawy z 10 października 2002 o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Oznacza to, że będąc zatrudnionym legalnie na umowę o pracę nie można zarobić poniżej określonego przez państwo poziomu.

A umowa zlecenie? Płaca minimalna nie obowiązuje, ale tzw. minimalna stawka godzinowa, co oznacza, że pracodawca nie może zapłacić za godzinę pracy mniej niż wynosi kwota określona przez państwo. Obecnie jest to 14,70 zł, a w 2020 roku, według propozycji rządu, ma wynosić 16 zł.

www.solidarnosc.gda.pl/ASG



F1 Węgry 2019 – relacja z wyjazdu

W dniach 2-5 sierpnia 2019r. członkowie Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” O/ZG Polkowice – Sieroszowice uczestniczyli w Grand Prix Formuły 1 na węgierskim torze Hungaroring pod Budapesztem. Pięćdziesięciu członków związku mogło na żywo obserwować wyścig i jedynego polskiego kierowcę w historii F1 – Roberta Kubicę. „Wisienką na torcie” było spotkanie z samym mistrzem. Kierowca zespołu Williams Racing otrzymał od uczestników wyjazdu prezent w postaci laski górniczej.

„Warto było jechać kilka godzin, aby zobaczyć wyścig. Telewizja nie oddaje wszystkich emocji. Atmosfera na



torze i wśród kibiców z całego świata była znakomita. Na mnie największe wrażenie zrobił sam start bolidów F1 i spotkanie z Robertem Kubicą, który chętnie z nami rozmawiał i pozował do zdjęć” – mówi Dawid Mordarski (organizator)

Pracownicy, którzy uczestniczyli w takim wydarzeniu po raz pierwszy mieli możliwość przeżyć niesamowitą przygodę.

„Po raz pierwszy miałem możliwość uczestnictwa w takim wielkim wydarzeniu. Wspaniali ludzie, super atmosfera, bolidy oraz inne sportowe samo-

chody w jednym miejscu. To było niesamowite! To miłe, że Robert Kubica znalazł czas przed wyścigiem aby się spotkać z górnikami Polskiej Miedzi” – dodaje Adrian Wilczyk „Za zorganizowanie spotkania z Robertem chciałbym serdecznie podziękować w imieniu swoim jak i uczestników Prezesowi KGHM Polska Miedź S.A. Panu Marciniowi Chłudzińskiemu” – podsumowuje Dawid Mordarski.



Kręcili wideoklip do opowieści o Zbrodni Lubińskiej

Grupa kilkunastu osób uczestniczyła w nagrywaniu wideoklipu do utworu napisanego specjalnie z okazji zbliżającej się 37. rocznicy Zbrodni Lubińskiej. Premiera teledysku autorstwa kapeli Postanowiłem Zmądrzeć, nastąpi 31 sierpnia, podczas uroczystego koncertu wolnościowego w hali Regionalnego Centrum Sportowego w Lubinie.

Autorem słów do piosenki: „Miał kolegów... opowieść robotnika” jest Maciej Stefaniak, na co dzień nauczyciel wie-

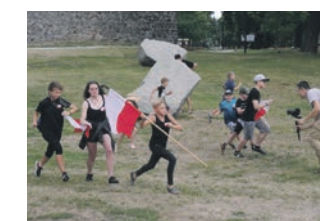
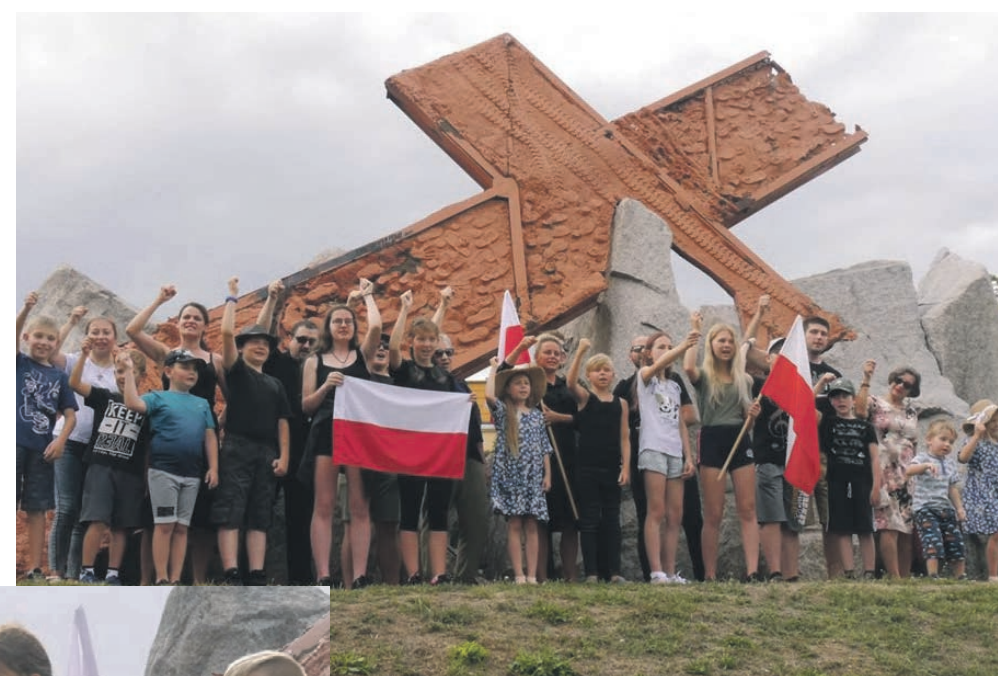
dzi o społeczeństwie w Zespole Szkół MCKK i Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych.

– Jako nauczyciel spostrzegłem, że fakt o Zbrodni Lubińskiej oddalają się od młodzieży. Dlatego szukaliśmy z Mariuszem Tryniszewskim w głowie takiego pomysłu, który pozwoliłby współczesnymi nośnikami przyswajalnymi dla młodych osób przedstawić jeszcze raz tę historię i w ten sposób padł pomysł, żeby napisać piosenkę i nagrać do niej klip. Stało się to dzięki wsparciu i uprzejmości Urzędu Miejskiego w Lubinie – opowiada Maciej Stefaniak.

Producenci klipu zaprosili wczoraj mieszkańców miasta do udziału w nagrywaniu teledysku. Kilkanaście osób, które pojawiło się przy pomniku Pamięci Ofiar zabrało ze sobą biało-czerwone flagi. Wśród nich była pani Teresa, która doskonale pamięta wydarzenia z sierpnia 1982r.



– Dużo pamiętam, dużo widziałam i dużo przeżyłam. Widziałam jak ich sukami wieźli, rzucali ich do samochodów jak bydło, nogi tylko wystawały. Bałam się o syna, bo był przed wojskiem. To były potworne dni, to jest nie do opisanego. A do przyjsia dzisiaj tutaj na Wzgórze pod pomnik przywiódł mnie wasz komunikat w Radiu Elka, bo słyszałam, że muzycy poszukują statystów do nakręcenia teledysku o Zbrodni Lubiń-



który stworzyli uczniowie lubińskich szkół. Nad jego powstaniem czuwał m.in. Tomasz Bób z II LO, Agnieszka Dziamba, nauczycielka języka polskiego, Kamila Tworek ze Wzgórza Zamkowego.

– Pomysł zrobienia komiksu spotkał się z dużym zainteresowaniem i za chwilę staraniem Urzędu Miejskiego publikacja ukáže się na rynku. Komiks składa się z kilkunastu części osobno tworzonych przez każdego rysownika. Młodzież bardzo przejął się rolą i mocno zaangażowała się w ten projekt – dodaje Maciej Stefaniak.

Tegoroczne obchody Zbrodni Lubińskiej odbędą się w sobotę, 31 sierpnia. O 13. w kościele Matki Bożej Częstochowskiej odprawiona zostanie Msza święta, następnie zaplanowano uroczystość przy pomniku. Wieczorem w hali RCS odbędzie się koncert wolności. Na scenie wystąpią m.in. Jessica Merstein, Postanowiłem Zmądrzeć, Agnieszka Damrych. Gwiazdą będzie grupa Perfect. Wstęp wolny.

Organizatorami rocznicy Zbrodni Lubińskiej jak co roku jest Zarząd Regionu „Zagłębie Miedziowe” NSZZ Solidarność przy współpracy Urzędu Miejskiego i Starostwa Powiatowego w Lubinie. Przypominamy, że w tym czasie przypada też 39. rocznica powstania Solidarności.

TJ (miedziowe.pl)

IX zawody wędkarskie o puchar Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”

29 czerwca na stawie w Oborze na ośrodku Szkutnik odbyły się V Zawody Wędkarskie o Puchar Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”.

Pierwsze miejsce zdobyła drużyna reprezentująca Organizację Zakładową NSZZ „Solidarność” w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Energetyki Ciepłej w Legnicy, drugie – reprezentująca Organizację Zakładową NSZZ „Solidarność PeBeKa. Na trzecim uplasowała się drużyna z Organizacji Zakładowej NSZZ Solidarność” w PKP Cargo.

W zawodach wzięło udział 20 drużyn z organizacji zrzeszonych w Regionie. (ZG Polkowice – Sieroszowice, ZG Rudna, PeBeKa Lubin,



wręczał przewodniczący Bogdan Orłowski.

PKP Cargo, ZG Lubin, Energetyka Lubin, Volkswagen Polkowice, Sanden Polkowice, KP PSP Lubin, Huta-Miedzi Głogów, Faurecja Legnica, MPK Legnica, Winkelman Legnica, KGHM Zanam Polkowice, WPEC Legnica, Pol-Miedz-Tran Lubin.

Nagrody w imieniu Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”

Szczegóły dotyczące wyjazdu zostaną wysłane mailem do wszystkich organizacji związkowych.



JASNA GÓRA, 14-15 WRZEŚNIA 2019

Wydaje: Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”, 59-220 Legnica, ul. Fryderyka Skarbka 9, tel. (076) 72-10-878, 72-10-888, 72-10-898, e-mail: legnica@solidarnosc.org.pl, Redaguje zespół. Zdjęcia: Wojciech Obremski,

Starosta Lubiński Adam Myrda,
Prezydent Miasta Lubina Robert Raczyński,
Przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” Bogdan Orłowski
zapraszają na obchody

39. ROCZNICY

37. ROCZNICY

POWSTANIA
NSZZ SOLIDARNOŚĆ, ZBRODNI
LUBIŃSKIEJ



31 SIERPANIA 2019

- Msza Święta o godz. 13.00 w kościele p.w. Matki Bożej Częstochowskiej w Lubinie.
- Po nabożeństwie przemarsz pod pomnik „Solidarności” gdzie zostaną złożone kwiaty i wieńce.